

Poštnina plačana v gotovini!

Ođmev iz Afrike

April 1937

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 Din, 5 lir, 2.50 šil., 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 Din, 7 lir, 3.10 šil.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. štev. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), Via dell'Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, U. S. A.

Dragoceno darilo našim naročnikom.

Po namenu dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« opravijo afriški škofje in misijonarji **letno 500 svetih maš.**

Letna naročnina »Odmeva« znaša . . . Din 10.—.

Dosmrtna naročnina znaša Din 300.—.

Priporočila.

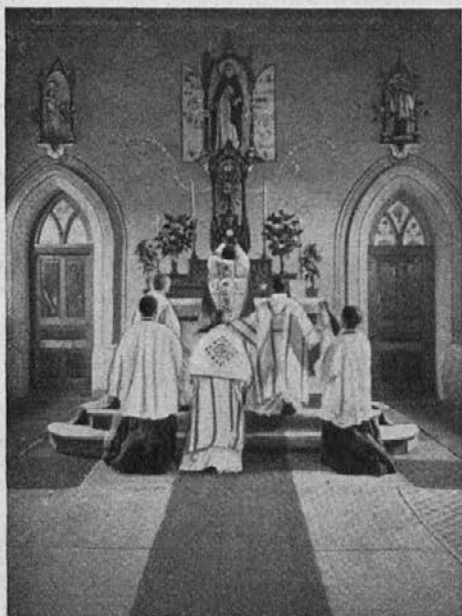
Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, Sv. Duhu, Materi Dobregra Sveta, sv. Jožefu, sv. Petru Klaverju, sv. Antonu, sv. Bosku, sv. Mali Tereziji, škofu Slomšku, služ. božji Mariji Ledóchowski: N. N., Dobrlavas, v važni zadevi; Drenik, v raznih zadevah in za božji blagoslov; M. R., Jesenice, za ljubo zdravje brez operacije; A. G., Jesenice, v zelo važni in nujni zadevi, za zdravje, srečo, mir in božji blagoslov; Z. V., Ljubljana, v neki važni zadevi in za vrnitev drage osebe; I. A., Podnart, za uslišenje neke prošnje; M. P., za ljubo zdravje sinčka; B. C., za ozdravljenje živčne bolezni; V. J., v neki zadevi; M. M., Sv. Lovrenc, v neki zelo važni in nujni zadevi; J. B., Železniki, za zdravje na nogi; A. P., Sv. Lovrenc, v neki važni zadevi in za ljubo zdravje; N. N., Mozirje, za ljubo zdravje in za pomoč v veliki potrebi; P., Ponikva ob J. ž., za uslihanje v raznih zadevah; M. Čretnik, v neki posebni zadevi.

Zahvale.

Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Antonu, sv. Petru Klaverju, sv. Mali Tereziji, sv. Janezu B., škofu Slomšku in Baragu, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski: F. K., Dole pri Litiji, za pomoč v važni zadevi; A. Š., Uršna sela, za ljubo zdravje in za vse prejete milosti; M. Š., Sečovo, za zboljšanje zdravja in se še priporoča; A. S. P., za uslišano prošnjo; J. M., Vel. Loka, za dobljeno zdravje; M. B., Slatina Radenci, za uslišano prošnjo v važni zadevi in se še priporoča; F. A., Ajdovščina, za dobljeno pomoč v veliki stiski in preteči nevarnosti, v zahvalo pošiljam obljubljeni dar za odkup sužnja.

Darovi: Damska zbirka »Jožefišček v Ljubljani 50 Din za najpotrebnejše afriške misijone; M. Loka, D. za dva botrinska darova 200 Din kot prošnja za zdravje; Neža Debeljak darovala za svete posode: 6 sreb. kron, 1 verižico, 2 uhana; M. Prevc nabrala zlate in srebrne kapljice za kelih ubogemu misijonarju.

Atu

Kapelica velikega semenišča v Ugandi.

Velesila molitve.

Ne morejo vsi iti v misijonske kraje, da bi oznanjali sv. evangelij in izpreobračali poganе. Tudi ne morejo vsi misijone z denarjem podpirati. Toda nekaj more vsak: moliti za misijone!

Zato upamo, da ne bo nihče izmed bralcev »Odmeva« odrekel svoje pomoči pri molitveni akciji za Afriko, ampak še celo druge pridobival za to lepo dobro delo. Od 5. do 14. aprila, to je devet dni pred praznikom Varstva sv. Jožefa, naj se dviga proti nebu cela vojska molitve k presv. Srcu Jezusovemu, da bi še več duhovskih poklicev oživelо za oznanjevanje evangelija in delitev sv. zakramentov. Pomanjkanje duhovnikov se bridko čuti zlasti v onih krajih, kjer množice poganov vro v hlev Kristusov, kot v Angoli, Kamerunu, Bukobi in Osrednji Afriki. Jezus sam nas uči, da molimo za duhovnike, rekoč: »Prosrite Gospoda žetve, da pošlje delavcev v svoj vinograd.« (Luk 10, 2.) On sam je tudi obljubil, da bo Oče uslišal naše molitve,

ki jih izgovarjamo v imenu Jezusovem: »Karkoli boste prosili Očeta v mojem imenu, vam bo dal.« (Jan 16, 23.)

Družba sv. Petra Klaverja ima pripravljeno za tiste dni lepo molitevco »Spravna molitev k Srcu Jezusovemu za afriške zamorce«, ki jo je zložil pobožni misijonar v Zambezi p. Menyhardt. (Vsakdo pa sme pobožnost k presv. Srcu Jezusovemu obhajati po svoje v teku 9 dni.) Molitevco pošljemo na željo, kolikor izvodov kdo želi, samo da nam poštino povrne. Tudi v drugih jezikih je tiskana. Vsak naj se obrne na naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova 1.

Misijonski namen apostolstva molitve za april:
Odstranitev brezbožne propagande v misijonih.

Iz osrednje Angole.

Poroča brat Krizostom iz kongregacije sv. Duha, misijon Ganda.

Zopet sem na potu, da pomagam ustanoviti nov misijon in našemu Bogu pripraviti novo bivališče. Zaenkrat sem še sam in en zamorec je z menoj. Začela sva staviti temelje novi kapeli.

Dan pred prvim petkom je bil zopet imeniten krst. Bila sta tukaj dva patra in z njima naš prvi mašnik domačin, ki je ravnokar bil obiskal vse zunanje misijonske šole. Ta dan je bilo krščenih 91 oseb in sprejetih v število otrok božjih. S skrbjo so katehumeni pričakovali velike preizkušnje, ki bo odločila, ali naj se pripustijo k sv. krstu ali ne. Kako so ti ljudje naravni in preprosti! Z obrazov jim žari neprikrito veselje. In kako tudi ne! Saj je prišel dan, ki so se nanj dve leti pripravljali.

Delo milosti božje in Sv. Duha je in ostane človeškemu razumu globoka skrivnost. Nekateri odpro svoja srca na stežaj, drugi se dihu Sv. Duha upirajo. Po cele ure daleč pridejo iz okolice, ako zvedo, da je prišel kak duhovnik v kraj, da morejo biti pri spovedi in sv. obhajilu. Matere nosijo dojenčke na hrbtu in še kako breme na glavi in prihajajo v hrib, da pozdravijo Jezusa. Ko sem prašal neko ženo, kaj jo je prignalo tako daleč, je rekla: »Jezusa bi rada pozdravila.«

Pri vsem tem jim trda prede za vsakdanji kruh. Največja nadloga so kobilice, ki že pet let, leto za letom,

prihajajo in pokončavajo poljske pridelke. Dozdaj so ljudje mogli obvarovati le krompir, a vsak dan le krompir, to je naposled le preenolična hrana. Zdaj že nekaj mescev kobilic ni bilo. Ker pa morajo naši ljudje čakati ugodnega vremena in deževne dobe, traja vselej dolgo, preden morejo priti do novega živeža. Kar čudim se, kako potrpežljivo svojo nadlogo prenašajo; ne godrnjajo in ne tožijo. Zelo so pa veseli, ako jim dam kak rožni venček ali svetinjico. Vse hočejo z delom odslužiti.

Neko nedeljo sta se dve ženi odpravljali domov. Ker sta bili le dve, sem podaril vsaki po en rožni venec. Kako sta bili hvaležni. Ploskali sta z rokami in kar plesali okrog mene. Srečni sta bili obe, a tudi on, ki jima je veselje storil.

Večkrat sem že mislil, kako to, da Bog dopusti, da smo tukaj tako revni, ko je vendar toliko bogastva na svetu, in pa ker je vendar srce veselo, ako moreš kaj dobrega bližnjemu storiti. Toda kdo ve, če naše uboštvo, ki ga kot žrtev prenašamo, na druge kraje ne kliče božjega blagoslova!

Ljudje radi pristopajo v našo sv. vero. Žetev je dozorela, delavcev ni. Marsikdo se ustraši pomanjkanja, ki ga čaka kot misijonarja. Toda ko si se privadil, sredi dela pozabiš na vse težave. Ob praznikih misijonarji skoro po cele dneve spovedujejo, kar na tisoče jih pride, ki žele prejeti sv. obhajilo. Nova cerkev v Kakondi je postala že premajhna.

Glejte, čisto sem zašel od tega, kar sem hotel povedati. Ustanavljamo nov misijon. Nedelja je, 35. leto, kar sem napravil redovne obljube, a maše ni, ker ni mašnika. Nekaj domačinov se je zbralo, da skupno molijo mašne molitve in tako zadosté nedeljski dolžnosti. Katehist je prebral evangelij in imel kratek nagovor. Potem so peli nekaj pesmic kot ljudsko petje, kar je donelo prav veličastno zunaj pod milim nebom in odmevalo od hribov in pečin. Tam, kjer je poprej poganski duh vladal in poganske šege skozi stoletja bile v navadi, bo sedaj imel ljubi Jezus svoj prostor. Kupili smo lep kos zemlje na nekem gričku. Po vaseh v okolici so že povsod šole z učitelji domačini.

Tukajšnja kapela je zelo revna. Ne verjamem, da bi bil hlevček v Betlehemu revnejši. Tudi mi spimo z Jezusom pod isto streho, kot sta nekoč Jožef in Marija. Pa vendar je Jezus vesel, ko vidi, da se od vseh strani zgrinja

ljudstvo h kapelici, kot so nekoč pastirčki od vseh strani hiteli k hlevčku.

Dve sto metrov nad kapelico izvira studenček, ki namaka majhen vrt, potem pa brzi preko kamenja in pečevja en kilometer dalje do misijona. Kristjani, ki hodijo sem k sv. maši, so mu strugo uravnali v misijon. Drug jarek služi v to, da namakamo polja in nasade zdolaj v dolini, kjer smo posadili krompir, fižol in kavo. Na gotove čase pa pridejo opice kot neljubi gostje, da jih moramo kar s puškami prepoditi. Kako so te živali zvite! Da le zagledajo človeka s puško, se na svarilen klic ene same vse zapode v daljavo. Ta ali ona seveda le dobi kroglo v kožuh.

Zdaj pa končam to pisanje in priporočim misijon v molitev. Ako boste imeli kako malenkost kot: obleko, perilo, svetinjice, nam jih, prosim, pošljite. Že v naprej se Vam zahvaljujem.

Otrok spreobrnil očeta.

Piše misijonarka uršulinka, m. Ksaverija Lesjak, Južna Afrika.

V mojem razredu imam malega Jakoba, sina zamorskega policaja. Hodi že dve leti v našo šolo, a drugače je še pravi poganček. Toda mi nikogar ne silimo z besedami, naj postane katoličan. Z njegovo materjo sploh nisem prišla nikdar v stik, z očetom pa sem govorila samo o šolskih zadevah.

Pred nekaj dnevi pa je nenadoma prišlo vprašanje, če bi ena izmed nas, misijonark, utegnila poučiti njegovo mater v katoliških resnicah, ker srčno želi postati katoličanka. Novica je bila nepričakovana in tudi nismo vedele, je li resnica in ne bo li ovir od strani njenega moža. Poslale smo našega zamorskega učitelja, da izve resnico. Kaj je naredil?

Obiskal je ženo, ko je bil mož doma in v njegovi navzočnosti dejal, da smo ga me poslale, če njegova žena res želi postati katoličanka in če on ne bo delal ovir in težkoč. — To nam je povedala zamorka sama po prvem tednu pouka.

Mož ni le z veseljem dovolil svoji ženi, ampak celo želel, naj tudi njegovega otroka pripravi na sv. krst. Ima samo dva otročička. Najmlajši je star 10 mesecev. Pred letom dni pa sta posinovila še enega, popolnoma tujega otroka, kateremu sta dober oče in mati. Misijonarka s. Dominika je prevzela pouk. Žena policaja je vodenična in

ne more hoditi, zato jo poučuje doma. Vsa hiša je v najlepšem redu, dasiravno se družinska mati komaj premika.

Razlaga verskih resnic so zanjo najveselejše ure v tednu, tako se je izrazila. Z veseljem pričakuje slednjega pouka. Oskrbela si je veliki katekizem v sesuto-jeziku. Kar ji m. Dominika razloži, se nauči gladko za naslednjo uro. Dejala je: vsak večer, ko se vrne moj mož domov, me najprej izprašuje katekizem toliko časa, da znam vsa vprašanja. Sam o sebi pa je dejal, naj počakamo še nekaj časa, da bo dobro premislil. Prosila je za razpelo, rožni venec in kako sveto podobo. Svetega razpela slučajno ni-

Misijonska sestra razlaga zamorecem čudodelno svetinjico.

smo imele nobenega na razpolago. Ko je bila m. Dominika naslednji dan zopet tam, je ženi povedala, da še ne more ustreči želji. Ko je zvečer prišel mož domov, je vprašal, kedaj bo vendar prišel Bog v hišo? Dejal je, da želi, da bi bila hiša polna svetih podob.

Zamorski policaj je imel navado, da je po večerji odšel zdoma k svojim prijateljem. Neko jutro, ko je oblačil Jakca za šolo, mu reče otrok žalostno: »Očka, zakaj te ni nikdar doma zvečer, ko gremo spat? Mama in Mojzes (posinovljeni otrok) opravimo skupno našo večerno molitev in ti nisi zraven. Potem voščim mami in Mojzesu lahko noč, tebi pa ne morem nikdar reči »Lahko noč!«

Dobromisleči zamorec, dasi pogan, se nekaj časa zamisli, spozna svojo zmoto, potem pa reče: »Mi je zelo žal,

Jakec. Veš, sedaj bom pa tudi jaz z vami molil večerno molitev.« In res, od takrat ni zvečer nikdar več zapustil svoje kočice in je bil vedno pri skupni večerni molitvi. To nam je povedala njegova žena, ki je slišala pogovor iz sosednje sobe.

Morda sem vam že povedala, da zamorci zelo radi pijejo pivo, ki ga sami naredijo. Doma delati pivo, je sicer uradno prepovedano in mnogi so bili že kaznovani. Kljub temu gre navada dalje svojo pot od roda do roda. Ker je on policaj, se je mnogim zdelo bolj varno popivati z njim vred v njegovi hiši. Pa je sedaj vse zapodil iz hiše, ko so prinesli svoje steklenice, rekoč: »V moji hiši se ne bo več popivalo. Moja žena se pripravlja na sveti krst in moji otroci tudi. Moja hiša je katoliška. Pojdite drugam, če hočete zopet piti.«

Pa naj vam ob koncu povem še o naši stalni zadregi, za katero vam ni treba mnogo ugibati. Šolo smo zidali in dozidali. Poslopje je stalo več, kot smo pričakovali in kot je bilo določeno v začetku zidanja. Končni račun je znašal okrog 72.000 Din. Pred dvema tednoma nam je sporočil zidarSKI mojster, naj poravnamo račun takoj, dasiravno nam je v začetku obljubil, da izplačila ne bo terjal pred dvema letoma. Mati prednica so bili v veliki zadregi ter so si morali denar izposoditi. Sedaj pa prosimo na vse strani za pomoč. Upam, da mi boste oprostili, ko se tudi k vam ponovno obračam za pomoč. Upam namreč, da mi moje prošnje ne boste odbili neuslišane. Vem, da so v dragi domovini denarne razmere neugodne, a vendar upam in zaupam, da bo dobri Bog naklonil po vas kakšno pomoč. Mi v daljni južni Afriki pa bomo molili in žrtvovali, da vam Večni povrne z božjimi darovi in že na zemlji s časno blaginjo.

Čez pol leta smo končno šele sedaj dobili prvi dež. Dasiravno smo že skoro v poletju, je afriška zemlja še čisto rjava in trava je pričela šele poganjati. Bila je taka suša, da se krompir sploh ni več dobil, ali pa je bil tako drag, da ga nismo mogli kupiti. Oni krompir pa, ki je bil že v zemlji, so morali izkopati, ker ni mogel pognati. Viharji pa so bili tako silni, da so pometali strehe raz poslopja. Ko smo prišle zadnji ponedeljek v šolo, je bila naša streha na tleh. Zahvaljen Bog za slednji križ, tako smo dejali in pričeli s popravo.

Vse v Njegovo čast!

Trinajst let misijonskega dela v Bonaberi.

Poroča p. Aimond, duhovnik Srca Jezusovega, misijon Bonaberi v Kamerunu.

Naš misijon Bonaberi je bil ustanovljen l. 1923. Takrat je bilo tu le malo kristjanov in le malo kapelo so imeli, ki je imela prostora za 150 oseb. Drugih poslopij še ni bilo. Za duhovno pastirstvo pa so bila tla ugodna. Šest mesecev sem bil popolnoma sam; često me je mučila mrzlica, ker je v bližini močvirje in zato kraj zelo nezdrav. Škof Plissoneau se me je usmilil in mi poslal pomočnika misijonarja.

Preselila sva se s tovarišem na drug, bolj zdrav kraj. Tako se zdaj misijonsko delo prav lepo razvija, 1927 je bilo že 4000 kristjanov in prav toliko katehumenov. Škof je misijon razdelil, da bi bilo duhovno pastirstvo bolj uspešno. 1930 so odcepili še en kos. Vendar šteje misijon Bonaberi še vedno 3000 kristjanov in 350 katehumenov.

Ljudstvo je zelo dobro in nam pomaga po svojih najboljših močeh. Navzlic vsemu pa čutimo svetovno krizo. Naša kapela, ki je bila 1924 postavljena iz ilovice, le komaj še stoji. Treba bo zidati novo iz trpežnega gradiva, a bo treba za to 100.000 franc. frankov. V blagajni jih imamo samo 1 tisoč...

Vzdrževati nam je šole za dečke in deklice. Število učencev je vedno večje. Je 200 dečkov in skoro toliko deklic. Razen pouka v veri, branju in pisanju imajo deklice še pouk v šivanju in likanju. Imamo učiteljico domačinko, ki jo imajo otroci zelo radi in svoj posel dobro razume.

Ali naj Vam kaj povem o naših katehistih, kako so pridni in v kakšnem pomanjkanju živijo? Gotovo bi se Vam smilili. Kako me boli, da jim v njih potrebi ne morem kaj prida pomagati!

Največje revice pa so krščanske deklice in žene. V resnici se nam smilijo. Često jim ne moremo drugače pomagati, ko da jih odkupimo — a tega največkrat ne moremo, ker nič nimamo. Ko bi Vi vedeli, kakšne reve so zamorske žene! Zato pa upam, da boste uslišali mojo ponižno prošnjo.

Princi in princese se spreobračajo.

Tolažljivo in razveseljivo vest sporoča Klaverjevi družbi p. Julij Denis iz Leopoldville v Belgijskem Kongu:

Že več kot 200 princev in princes iz dinastije Mbamuzi je pridobil za katoliško vero katehist Albert Rzinga iz Rzontino. Leta 1917. sem Alberta, tedaj komaj 20 let starega mladeniča, poslal kot katehista v njegovo rojstno vas. Ko sem ga nekaj mesecev pozneje obiskal, sem na svoje začudenje videl, da je pridobil za verouk samo dečke. Narahlo sem ga zaradi tega okaral in on si je to tako k srcu vzel, da se je zatekel k velikemu poglavarju Mbamuzijev ter mu potožil svoje gorje. Poglavar se je takoj napotil na vaški trg in začel kričati, da ima Bog vse ljudi enako rad, ženske prav tako kot moške. Še istega večera se je zglasilo pri meni okoli 20 deklic s prošnjo, naj jih vpišem v knjigo za sv. krst. Vztrajale so v tej svoji odločitvi do zadnjega in sprejele zakrament sv. birme na praznik, ki sem ga za to določil.

Med mladimi krščenkami je bila tudi 16 letna nečakinja velikega poglavarja. Kmalu na to se je z Albertom poročila in si prizadevala, da bi tudi svoje sorodnike in prijateljice pridobila za katoliško vero. Tako imamo po pičlih dvajsetih letih misijonskega dela že čez 200 spreobrnjenih princev in princes.

Iz knežje družine Lemviničev imamo tudi več kot 100 princev in princes pokristjanjenih. Za svojo spreobrnitev se imajo zahvaliti vnemi domačina Mihaela Lokaza, ki je bil leta 1915. krščen v nekem jezuitskem misijonu. Ker je znal dobro brati in pisati, sem ga poslal kot katehista v njegovo domovino. Bratje in sestre so kmalu sledili njegovemu zgledu. Pri zadnji krstni svečanosti v Kutu 19. novembra 1935 je pristopilo v našo vero 5 princes in 4 principi iz dinastije Mbamuzijev ter 1 princ in 2 princesi iz dinastije Lemviničev. Tudi med prvoobhajanci so bili 3 principi in 2 princesi.

Razveseljivo je gledati, kako se afriški rodovi čedalje zvesteje oklepajo našega Boga in mu ostajajo zvesti. Ko sem leta 1907 obiskal Leopoldovo jezero, je bila še vsa dežela poganska. Zdaj imamo že 30.000 kristjanov in mnogo tisoč jih je že umrlo; krstili smo namreč tudi veliko število na smrt bolnih, večinoma v času, ko je po tamkajšnjih vaseh razsajala spalna bolezen in terjala vsak dan kakšno žrtev.

× P. Julij Torrend D. J., z misijonarji severne Rodezije.

Misijonski apostol in znamenit raziskovalec jezikov.

(+ P. Julij Torrend, D. J.)

Iz poročila p. Zabdyr-a D. J., misijon Chikuni, severna Rodezija.

11. marec 1936 nam bo ostal za vedno v spominu. Zgodilo se je, kar sem že večkrat čul govoriti, da misijonarji lahko umirajo in da mirno v Gospodu zaspé, ne da bi bili svoji okolici v breme ali vznemirjanje. Tako se je preselil v večnost p. Torrend, vnet misijonar, ki je v svojem misijonskem delovanju dosegel čudovitih uspehov in bil izredno goreč za čast božjo, požrtvovalen, dobrotljiv in tako preprost, da je s svojo preprostostjo vse očaral. Misijon je zgubil z njim klenega delavca, ki je zlasti dobro poznal vsa narečja afriških domačinov in prav zato bil misijonu v veliko oporo. Med jezikovnimi učenjaki je veljal p. Torrend za enega prvih na tem polju. Zaslovel je po svojem delu: Primerjalna slovnica »bantu-jezika« (1891).

Vladi in kolonistom je bil desna roka in dobrotnik, ki jim je storil premnogo uslug s tem, da je sestavil velik

besednjak raznih afriških jezikov in spisal celo vrsto šolskih učbenikov.

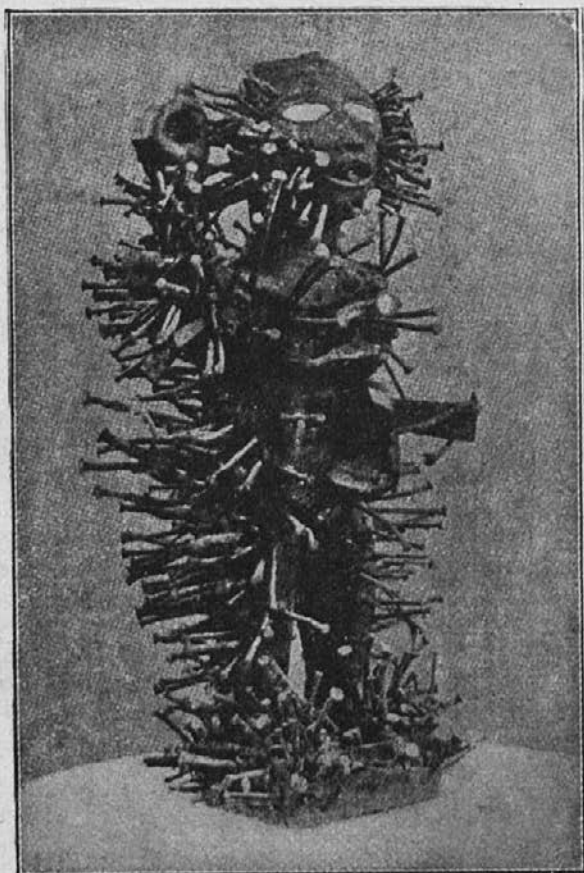
Največ so pa z njim zgubili zamorci, ki jim je bil oče in mati obenem. Kjerkoli je videl potrebo in stisko, povsod se je potrudil, da pomaga. Če so ga klicali v spovednico ali h krstu, je takoj šel, čeprav je bil že star in vedno zaposlen z znanstvenim delom. Kako vneto je razlagal katekizem, pa če je tudi le malo otrok prišlo v šolo in čeprav je neposredno poprej spovedoval, pridigal, ali imel slovesno cerkveno opravilo. Rad je učil otroke pobožnih pesmic, ki jih je sam zložil. Na misijonskih potih se je posebno potrudil, da so se otroci znali pravilno pokrižati in da so pravilno molili. Za uboge, stare in lačne in otroke je zbiral mile darove. Izprosil si je pri dobrih ljudeh košček zemlje, ki jo je vsako leto po dežju preoral in jo posadil s koruzo in krompirjem za svoje reveže. Tako je delal do pozne starosti, dokler mu niso moči opešale. Na misijonskih potih nikdar ni hotel sam jesti, tako da bi ga bili zamorci gledali, ampak je vse delil z njimi, zlasti z otroki, ki so hoteli biti vedno v njegovi bližini. Za reveže bi bil dal, kakor pravijo: srajco s sebe. Ker pa tega ni mogel, jih je vsaj obdaroval s kako malenkostjo, naj je bilo kako blago, sukanec ali igla. Ko je že vse drugo razdal, je poiskal še košček papirja ali kako cunj. Kako je trpel, ako niti tega ni bilo.

Leta 1878 je bil p. Torrend prišel prav do Zambesija, da bi tu prevzel novoustanovljeni misijon. Služil je povrsti v raznih provincah, angleških, portugalskih, poljskih, sam pa je bil Francoz. Ta misijon so si namreč province delile. Od svojih 75 let je bil 48 let v Afriki, in sicer 16 let v Kasizi, ki ga je sam ustanovil, 10 let pa v Chikuni.

Njegovo zdravje in dosedanje delo nam je bilo v upanje, da bo dosegel 80. leto, čeprav kot izjema v vrsti tako preobloženih delavcev. Sam je rekel tedaj, ko je bil dovršil 70. leto: »Šele zdaj čutim veselje do življenja in se prav dobro počutim.« Toda prišlo je drugače. Ko je dopolnil 73 let, so mu začele moči pešati. Vsak prepil mu je škodoval. Tudi je bil bolan na želodcu in srcu, tako da je zdravnik prerokoval le še kratko dobo življenja. Na ponovno opozorilo zdravnika so bolnika prevideli za smrt.

Že v svojih zdravih dneh se je misijonar najbolj tega bal, da bi kdaj delati ne mogel. Zato je vedno molil, naj bi mu Bog dal delati do zadnjega diha. Od januarja dalje mu

je njegov predstojnik prepovedal dušno pastirstvo; zato je pa do zadnjega delal za duše s tem, da je urejeval natis neke verske knjige, ki jo je res dovršil vso, razen kazala na koncu.

Afriški malik. (Žebli pomenijo človeške žrtve.)

Njegovo krsto so otroci peljali na pokopališče in zraven peli pogrebne pesmi, ki jih je bil pokojni še zadnje dni prestavil v jezik domačinov; melodije pa je bil vzel kar iz drugih pesmi. Tako sedaj p. Torrend počiva na pokopališču v Chikuni kot prvi misijonar, ki je po 31 letih tega misijona dal svoje življenje za dušni blagor ubogih zamorcev. Počivaj v miru!

Boj malikom.

Piše misijonar očetov od Sv. Duha, Srednja Afrika.

Pater Garnier, misijonar ob Kongu, hoče iti na lov. Spremljajmo ga, kajti on hoče hudobnega duha pregnati iz njegovega lastnega templja. Gre namreč za nič več in nič manj, kakor da se brez pozornosti polasti strašnega in zloglasnega malika. Ta strašni fetiš se imenuje »doumi«, to se pravi: »veliki, mogočni«. Imenuje se tudi »mani i mana«, t. j. »matj vseh fetišev«.

Pred nekaj časom je misijonar napovedal vsem fetišem v deželi vojsko, razdril njihova stanovišča in postavil križ tja, kamor so doprinašali prej hudobnemu duhu toliko žrtev.

To je pa jezilo ugledne glavarje in čarovnike. Pri ljudstvu se je pa le videlo, da odobruje postopanje misijonarjevo, čeprav si ni upalo pokazati svojega veselja.

»Pa vendar izvrši misijonar dobro delo,« so si šepetali skrivaj, »naši fetiši zahtevajo preveč človeških žrtev.«

Vest, da je pater bolj mogočen kakor vsi fetiši, se je zelo hitro razširila. Toda največjega in najmogočnejšega fetiša se pa do sedaj vkljub vsemu iskanju še ni mogel polastiti. Pater ga je poznal samo po imenu, za kraj pa, kjer se je nahajal, ni vedel. Zato so glavarji zasmehljivo govorili: »Misijonar, lahko si premagal male fetiše, toda »doumija«, kralja teh pokrajin pa ne boš premagal. Če si le upaš v bližino njegovega bivališča, ti bo prekucnil čoln in ti ter dečki, tvoji spremljevalci, boste našli smrt v valovih. Sicer pa,« so pristavili, »ako ga dobiš, smo tudi mi pripravljeni odreči se našim malikom.« To je bil patru radosten vzrok, da je sklenil: »Na vsak način moram dobiti doumija!«

Kako je to izvršil, nam pripoveduje v naslednjem.

Izpraševal sem kristjane in pogane, da bi zvedel, kje je skrit ta strašni malik, toda od vseh sem dobil isti odgovor, da ne vedo. Zadnji so me nalagali gotovo iz strahu, da bi se nad njimi strašni malik ne maščeval. Izpraševal sem potem pri vseh otrocih našega misijona, toda samo eden mi je mogel podati nekaj potrebnih podatkov.

Ko je bil še mlad, je čistil nekoč s tovariši dohod, ki vodi h kraju, kjer »doumi« stanuje. »Dobro, deček,« sem mu dejal, »ne povej nikomur tega; če se napotimo tja, tedaj te vzamemo s seboj.«

Deček je bil od veselja ves iz sebe.

(Dalje.)

Težke ure so prišle v zadnjih dveh letih nad misijonsko podjetje. Bridke preizkušnje je dopustila božja očetovska dobrot. V ponižnosti smo molili božje načrte. Sledili smo pa tudi besedi božjega Zveličarja, ki vabi k zaupni molitvi, ter smo prosili presv. Srce Jezusovo po priprošnji njegove brezmadežne Matere in naše ustanoviteljice.

S polnim zaupanjem smo se obrnili tudi do svete Terezije Deteta Jezusa ter smo jo prosili za željeni čudež. Že v nekaj tednih smo čutili izredno pomoč, kar nas je vzpodbudilo, v goreči in ponižni molitvi vztrajati.

Presveto Srce Jezusovo je dopolnilo delo svojega usmiljenja na neki petek. Njemu čast, hvala in zahvala! Pristrčno se zahvalimo naši nebeški zavetnici Materi dobrega sveta, sv. Tereziji Deteta Jezusa in naši častiti ustanoviteljici za priprošnjo pri presv. Srcu Jezusovem!

Marija Falkenhayn.

Naš dragi sinko je naenkrat oglušil. Nič več ni slišal. Tudi zdravnik-specialist mu ni mogel več pomagati, pač pa je izjavil, da bo posluh morda šele čez nekaj let spet v redu. Silno smo bili potrjeni in v skrbeh: naš edini otrok oglušil v letih, ko se je treba učiti! — Zvečer istega dne, ko smo bili z otrokom pri zdravniku, sem dobila v roke »Življenjepis služabnice božje Marije Terezije Ledochowske«. Z zaupanjem sem se zatekla k njej in pričela devetdnevno. Že po dveh dneh je otrok spet slišal. Od tedaj je minulo že 9 mesecev, pa med vsem tem časom otrok ni čutil nobenih bolečin v ušesih in posluh je popolnoma v redu. Veliko zahvalo smo dolžni naši nebeški zdravnici. Čeprav sem se takrat namenila uslišanje objaviti, sem to po neprevidnosti opustila. — Ko sem bila pa zadnji teden v hudih denarnih zadregah, sem se spet z zaupanjem zatekla za pomoč k naši nebeški dobrotnici. Pomoč mi je došla že takoj drugi dan. Ne smem več zanemarjati svoje dolžnosti. Služabnici božji Mariji Tereziji se iskreno in javno zahvalim za vse prejete dobrote!

Hvaležna mati.

Pristrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v bolezni ter pošiljam v zahvalo skromen misijonski dar. Priporočam se ji še nadalje v vseh svojih zadevah. J. Š., Vipava.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za prejeto milost.
N. N., Postojna.

Bila sem zelo bolna. Zatekla sem se k služabnici božji Mariji Tereziji ter obljubila misijonski dar, če bom uslišana. Obenem sem pričela devetdnevno k služabnici božji. Res sem bila uslišana, za kar se ji najsrčneje zahvalim in obljubljeni zahvalo izpolnujem. Prošim javne objave.
A., Amerika.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišanje v neki važni zadevi in se ji še nadalje priporočam.
A. R., Bočna.

Moji ljubi nebeški zavetnici Mariji Tereziji se iskreno zahvalim za večkratno uslišanje.
Marija R., Jesenice.

Prisrčno se zahvalim Mariji Tereziji Ledóchowski za pomoč v hudi bolezni mojih otrok in se ji še nadalje priporočam za zdravje moje družine.
C. S. V., Julijska Krajina.

Najlepše se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za ozdravljenje težke bolezni. Pošiljam obljubljeni dar za misijone in se ji še nadalje priporočam.
A. C. pri Ljutomeru.

V težki sodnijski zadevi sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji ter obljubila botrinski dar zamorčku. Vse se je srečno izteklo, zakar se nebeški priprošnici najsrčneje zahvalim in svojo obljubo izpolnujem.
N. N., Konjice.

Prisrčno se zahvalim »mamici zamorčkov«, da nam je pomagala v težki družinski zadevi. Ljubljeni sin v Ameriki že nad eno leto ni več pisal, tako da nismo vedeli, ali je sploh še pri življenju. Ko sem to srčno bolečino služabnici božji Mariji Tereziji izročila, sem bila takoj uslišana in sin je pisal iz Amerike. Prosim javne objave v »Odmevu«.
M. K., hvaležna mati.

Stotera zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za prejeto milost.
K. G., Trst.

Prisrčno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo v težkih družinskih zadevah ter se ji še nadalje priporočam.
M. H., Radovljica.

V težki zadevi sem se obrnila do služabnice božje Marije Terezije in sem bila uslišana. Zahvalim se ji za prejeto milost.
F. M., Slavina.

V vratu sem bila tako hudo bolna, da nisem mogla več govoriti. Bala sem se najhujšega. Z zaupanjem sem se priporočila služabnici božji Mariji Tereziji ter sem zvečer navezala njeno sliko na vrat in obljubila botrinski dar zamorčku. Še tisto noč mi je odleglo, da sem lahko dihala. — Drugokrat sem imela vse gnojne in otekle prste. Zdravnik mi ni vedel pomagati. Spet sem se zatekla k moji nebeški zavetnici. Rane so se boljšale. Prisrčno se zahvalim Mariji Tereziji ter se ji še nadalje priporočam.
Pajk, Amerika.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišanje v treh zelo važnih zadevah in prosim javne objave v »Odmevu«.
G. J., Črnomelj.

Služabnici božji Mariji Tereziji se prisrčno zahvalim za uslišano prošnjo in se ji še nadalje priporočam, da bi nas rešila iz težkih družinskih razmer.
R. Ž.

Najiskreneje se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji, da mi je izprosila ozdravljenje hudo bolne noge na skoraj čudežen način. Trpela sem velike bolečine. Zvečer položim na najbolj boleče mesto podobico Marije Terezije in molim k njej z velikim zaupanjem. Zjutraj je bila noga zdrava. Prosim javne objave v »Odmevu«.

M. Vrečar, Sv. Trojica.

Izrekam prisrčno zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno uslišanje.

J. K., Brežice.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno uslišanje in nujno pomoč ter se ji še nadalje priporočam.

M. P. Sp., Grušovlje.

V zahvalo Mariji Tereziji za dvakratno uslišanje pošiljam botrinski dar zamorski deklici. Mamici zamorčkov se pa še nadalje priporočam in jo prosim zdravja sebi in svoji družini.

Julka Žnidaršič, Šk. Loka.

Nekaj dni stara hčerkica mi je hudo zbolela. Zadnji dan je že skoraj umirala. Zatekla sem se k služabnici božji Mariji Tereziji in položila njeno podobico otroku na prsa. Takoj mu je bilo bolje in v nekaj dneh je hčerkica popolnoma ozdravela. »Mamici zamorčkov« se iskreno zahvaljujem.

V. P., Hotedršica.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje.

A. S., Ljubljana.

Najiskreneje se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za dobljeno zdravje ter se ji še nadalje priporočam. Prosim objave v »Odmevu«.

F. M. Mokronog.

Dolžnost me veže, da se javno in najiskreneje zahvalim za dobljeno ljubo zdravje in se ji še nadalje proporočam.

K. Z., Škrilj.

Imela sem bolno roko, pa sem prosila služabnico božjo Marijo Terezijo, da mi jo ozdravi. Res mi je pomagala, za kar se ji najprisrčneje zahvalim.

M. S., Bratenci.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo.

Prevc Marija, Kranj.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za zboljšanje zdravja in se ji še priporočam.

T. T.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo:

A. P., Krško, za pomoč v gmotni stiski, v dveh težkih družinskih zadevah in za ljubo zdravje v družini. — J. H., Marenberg, za pomoč v pljučni bolezni. — P. K., Spuhlje, za ljubo zdravje. — P. C., Praproče, za uslišanje v neki važni zadevi. — H. V. v raznih družinskih zadevah. — J. B., Lušine, za dober uspeh v šoli. — Družina V. J., Sv. Jurij, za zdravje ljubega očeta in v dveh drugih zelo važnih zadevah. — Š. M., Moste, v neki zadevi. — M. Š., Stara vas, za ljubo zdravje. — V. T. v važnih družinskih zadevah. — J. Š., Ljubljana, za pomoč v sodnijski zadevi. — A. T., Rajhenburg, za ljubo zdravje, za spreobrnjenje neke osebe in v neki važni zadevi. — N. M., Stara Loka, za pomoč v veliki stiski in družinski zadevi. Če bo prošnja uslišana, obljubim botrinski dar zamorčku. — F. K., Maribor, za ljubo zdravje. — A. P. za srečen izid v neki važni zadevi. — M. J., Ljubljana, za ljubo zdravje težko bolnemu otroku. — J. S. in M. T., Ljubljana, za uslišanje v več važnih zadevah. — K. L., Ljubljana, za zdravje moža in stalno službo in še v dveh drugih važnih zadevah.

Spomin na umrle.

† Preč. g. Pavel Zajec, katehet, Ljubljana. — Preč. m. Angelina Križanič, generalna vizitatorica šolskih sester v Mariboru. — Elizabeta Dolenc, Celje. — Marija Gregorič, Amerika. — Mihael Kozar. — Justa Gašperšič, Trst. — Janez Klemenčič, Apače. — Neža Debeljak, Ptuj. — Franc Križnik, Šmarje pri Jelšah. — Marija Petelinek, Slov. Konjice. — Marjeta Verzelak, Sv. Peter v Savinjski dolini. — Valentin Vidmar, Idrija. — Jernej Hiti, Grahovo. — Anton Peterlin, Goriče. — Jakob Sveržina, Želodnik. — Valentin Slamnik, Krnica. — Alojzija Snój, Ljubljana. — Zofija Aman, Ljubljana. — Franc Potisk, Poljčane. — Marija Recko, Sv. Helena. — Anton Mrvar, Loke. — Liza Škorjanc, Koritno. — Frančiška Vovk, Zagorice. — Jožef Andrejna, Stražišče. — Anton Šile, Sodražica. — Drevenšek Jera, Podlehnik.

Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

Zlate iskre.

»Kar hočem posebno povedati, povzamem na kratko v tele besede: Duša naj se nikoli ne straši Boga! Kajti Bog ji je vedno pripravljen izkazovati usmiljenje. In največje veselje za srce tvojega Zveličarja je v tem, da more večnemu Očetu privedi kar največ grešnikov. Ti so moja slava, moji biseri! O Benigna, tako zelo ljubim uboge grešnike. Poslušaj, nevesta moja, in piši: Ako mi hočeš napraviti veliko veselje, veruj v mojo ljubezen; ako mi hočeš napraviti večje veselje, še bolj veruj vanjo; največje veselje pa mi napraviš, ako veri v mojo ljubezen ne staviš nobenih mej!«

Besede Jezusove sestri Benigni Konsolati.

POPOLNI ODPUSTKI

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

3. aprila, sv. Benedikt Filadelfo, imenovan »zamorec«.

26. aprila, praznik Marije Matere dobrega sveta.

29. aprila, sv. Peter, mučenec (ustanovni dan Klav. družbe).

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov. Predstavniki in lastniki lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Jože Košiček, Ljubljana.
Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: K. Čeč.

Molitev k presvetemu Srcu Jezusovemu za uboge afriške zamorce.

Za devetdnevnicó pred praznikom »Varstva sv. Jožefa«.
(Od 6. do 14. aprila.)

O mili Jezus, Odrešenik vsega človeštva, poglej milostno na afriške zamorce, ki živijo v največji revii in zdihujejo v jarmu pregrehe. Zatekamo se k Tebi in Te prosimo za svoje najnesrečnejše brate, da bi potolažili Tvojo češčjenja vredno pravičnost. Združeni z vsemi dušami, ki Te ljubijo, Te zahvalimo za vse neskončne dobrote, ki si jih podelil nam in tudi tem narodom. Z željo navdani, da bi Tvojemu presvetemu Srcu zadostili, Te ponižno prosimo: odpusti jim nevero! Objokujemo vse grehe, s katerimi so ti narodi Tvoje božje veličastvo razžalili. Kot povračilo in v spravo Ti darujemo naš največji zaklad — Tvoje lastno presveto Srce, ki je zaradi grehov trpelo neskončne muke. Sprejmi tudi, da se popravijo te krivice, molitve, zaslužnja in zadostila Tvoje presvete Matere Dev. Marije in njenega Ženina sv. Jožefa, vseh angelov in svetnikov, kakor tudi vse katoliške Cerkve.

O ljubeznivi Jezus! bodi naklonjen nesrečnim zamorskim rodovom! Razsvetli jih, ki živijo v temi in smrtni sencii. Amen.

Sv. Jožef, zgled in varuh vseh častilcev presv. Srca, in sv. Peter Klaver, patron zamorskih misijonov, prosita za nas in uboge afriške narode! Amen.

Sv. apostolska Stolica je dovolila za vsako devetdnevnicó, katera se kadarkoli v letu očitno ali zasebno opravlja v čast presvetemu Srcu Jezusovemu, te-le odpustke:

1. 300 dni za vsak dan devetdnevnicé.
2. Popolni odpustek med devetdnevnicó ali v naslednjih osmih dneh. (Pogoji navadni: spoved, sveto obhajilo, molitev po namenu sv. Očeta.)

Poklic pomožne misijonarke za Afriko.

Mladenkam, ki so zavzete za misijone in čutijo v sebi poklice za redovno življenje, toplo priporočamo knjižico: »Poklic pomožne misijonarke za Afriko«. Cena Din 4.50. Naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1.

Za častivce Marije, Matere dobrega sveta.

V zalogi imamo:

Lepe podobe Marije, Matere dobrega sveta	Din 8.—
Litanije Marije, Matere dobrega sveta, komad	Din —.50
Podobice Marije, Matere dobrega sveta, komad	Din —.25
- Naslov glejte zgoraj na 2. strani ovitka.
-

